

man befinder sig i en endnu større Bilsfarelse. Det ærede Medlem talte om en berettiget Harm, der skulde være tilstede eller komme tilstede rundt om (Berg: Nei, den har længe været der) — altsaa, som skulde være tilstede hos Folket og som navnlig skulde træde op imod en Forandring i den hidtil fulgte Politik; han gik ud fra, at Folket skulde føle sig optændt yderligere af Harm, dersom Folkethinget eller Rigsdagen overhovedet indlød sig paa en saglig Forhandling. Jeg er overbevist om, at det er en Misforstaaelse, jeg er vis paa, at den største Del, den allerstørste Del, den langt overveiende Del af Folket, af Vælgerne, vilde, naar de fik Klarhed i Tingene, sige som saa: Kæmp mod Ministeriet, jaaviddt I anse det for vigtigt, med de Vaaben, I kunne forsvare; vælg saa kraftige Vaaben, som overhovedet staa til Eders Raadighed, men lad ikke Eders Kamp, Eders Uenighed med Ministeriet gaa ud over Sagerne, som i Virkeligheden vil være det Samme som at sige: Folkets Interesser. Hvad har Striden med Regjeringen at gøre med de forskjellige mere eller mindre paa-trængende Foranstaltninger, som de fremtatte Lovforslag gaa ud paa at faae fremmede? Den største Del af Vælgerne — dersom føler jeg mig overbevist — vil, jo mere Sagen bliver klar for dem, ikke billige, men misbillige Visnepolitikken; og derfor har jeg den Tro, at, dersom man i sine Ønsker føres med Vængsel mod en tænkelig Udsigt til Forandring i det Nubestaende, kan man ikke vælge nogen uheldigere Politik; end man har valgt. Jeg ser imidlertid bort fra Alt, hvad der synes at være faktisk hensigtsmæssigt og rigtigt, hvad der kan føre til Forandring paa en eller anden Maade — dersom kunne Meningerne være forskjellige, jeg kan have et andet Syn paa Tingene end f. Ex. det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, maasse fordi jeg bevæger mig i andre Kredse og under andre Livsforhold end han. Men der er en Betragtning, som for mig er den afgjørende, og hvortil jeg holder mig, nemlig den, jeg lod komme frem i de saa Ord, jeg desangaaende rettede til det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad); det er Hensynet til, hvad der kan tjene til det Things egen Være, Anseelse og politiske Betydning, hvoraf jeg selv er Medlem; dette er jeg fuldt berettiget og forpligtet til at tage Hensyn til, og lade dette for mig være noget meget Bestemmende; saa meget mere føler jeg mig berettiget og forpligtet dertil, som jeg fremdeles har den Mening, som jeg har havt i en Menneskealder, at til Syvende og sidst er og bør Folkethinget være et meget væsentligt, or ikke at sige det væsentligste Led i hele

den politiske Mechanisme. Men netop fordi jeg har den, maa jeg spørge mig selv, uden Hensyn til, hvad der kan vise sig at være praktisk og hensigtsmæssigt eller ikke: Hvad kræver Folkethingets Være og politiske Betydning? Der siger jeg for mit Vedkommende, at det er mig ikke tvivlsomt, at Folkethingets Betydning vækkes ved denne negative Politik eller Visnepolitik — hvad man vil kalde den —, dens Støtte og Styrke er derimod, hvad jeg vil kalde Realpolitikken for Kortheds Skyld — der er Ingen, der er i Tvivl om, hvad jeg mener dermed. Det er muligt, at jeg er, saaledes som det ærede Medlem fra Middelfart udtalte om sig selv, en aflægs, en gammelbøgs Politiker. Jeg fristes til at tro, at jeg hører til Fortiden, naar jeg ser de mange besynderlige Misforstaaelser og det besynderlige Blik paa Sagernes virkelige Stilling, der træder frem i den moderne Tid, både fra den ene og den anden Side. Det er muligt, siger jeg, at det ærede Medlem fra Middelfart og jeg ere aflægs Politikere, men saalænge jeg overhovedet er Politiker og er i denne Sal, taler jeg for, hvad jeg anser for at være til det Things Være, hvoraf jeg er Medlem.

Monrad: Jeg vil blot henvise til Sندنrigsministerens Skrivelse af 12te Juni 1868 for at oplyse Amtmændenes Forhold til Kjøbstadkommunerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Ja, det er meget naturligt, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og jeg have en noget forskjellig Opfattelse af den Stilling, Folkethinget skal indtage for at hævde sin Være og sin Betydning. Dette er saa meget mere naturligt, som Veien til at værges derfor og imod den nuværende Stilling, har havt forskjellig Retning for os to Medlemmer. Naar imidlertid det ærede Medlem føler sig overbevist om, at Flertallet af Befolkningen staaar paa hans Side, vil jeg foreslaa, at det ærede Medlem opmuntre Regjeringen til at gjøre en Styrkeprøve, og vi ville da faade at vide, hvem der deler det ærede Medlems Opfattelse, og hvem der deler min. Naar det ærede Medlem talte om, at dette Folkething's Være og Værdighed vilde fremmes ved yderligere i den ottende og niende Session at spille sine Kræfter i ordtesløse Forhandlinger med det provisoriske Ministerium, saa er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Folkethingets Være og Værdighed kræver efter min Formening, at vi ikke for ottende Gang gjøre den Slags Ting om igjen.